

heller ikke medtage Soldaterne paa en lignende Lov; henvend nu Deres Brede mod ham! Svad der er Ret mod den Gne, maa være billigt mod den Anden, det pleier man jo dog at sige; men jeg vil indrømme, at det i Praxis ikke altid udføres.

Bøffen: Den Modstand, som disse Endringsforslag have mødt, vilde have overrasket mig, hvis vi ikke vare forholdsvis vante til Udtalelser, som gaa ud paa, at man er enig i at støtte Sagen, men at man af formelle Bankefælgheeder ikke kan stemme for den. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Zvermøes) spurgte mig, hvorfor jeg ikke betragtede dette Lønningsstillæg for Soldaterne som et Dyrstillskik, da skal jeg gjøre ham opmærksom paa, hvad Forskjellen er mellem en Dyrstillskik og en Lønningslov. Som en Dyrstillskik kan jeg kun betegne den Lov, hvis Varighed er indskrænket, hvis Varighed knyttes til en vis Periode, hvori Dyrstiden eksisterer, men som derefter falder bort, enten man nu bestemmer dens Varighed til et Aar eller noget mere. Derimod er det det Gienkommelige ved en Lønningslov, at den er af længere Varighed, jeg vil ikke sige, at den er evig, thi enhver Lov kan naturligvis forandres, og det vilde ogsaa kunne ske med denne, hvis man en Gang kom til Erkjendelse af, at Lønningerne vare ansatte enten for høit eller for lavt; men det forekommer mig dog, at der altid vil være en væsentlig Forskjel mellem den foreliggende Lov og en Dyrstillskik — og overfor dette Hensyn er det, at jeg betegner det foreliggende Forslag ikke som en Dyrstillskik — fordi det er Hensigten at give den en Varighed, som vil række indtil det Dieblit, Lovgivningsmagten bliver enig om at forandre den. Vi gjøre her ved dette Forslag saa at sige et Tilbud om at fremme denne Sag ved en særlig Lov, netop fordi det er vort Ønske, at den skal have Varighed; havde man blot villet give Loven Dyrstidens Karakter, vilde man være gaaet frem paa samme Maade som 1850 og foreslaaet en Forhøielse paa Finantsloven for det paagjældende Aar. Det ærede Medlem stødtes ved, at Udtrykket „omsættes“ er blevet staaende. Jeg maa sige, at jeg selv har været opmærksom derpaa, men jeg har dog ikke tillagt dette nogen videre Bægt. Hvis det ærede Medlem imidlertid finder, at det ikke er rigtigt, at dette Udtryk bliver staaende, vil det jo let kunne ændres derved, at man sætter „ansættes“ i Stedet for „omsættes“; det er den Slags Ubetydeligheder, som jeg ikke tillægger nogen Bægt. Endelig antydede det ærede Medlem, at det havde været rigtigt at lade denne Sag behandle i et Udvalg, hvor saadanne Hensyn kunde være gjort gjældende, som han ønskede. Dette Punkt er ogsaa blevet overveiet af Forslagsstillerne, og jeg henstillede efter 1ste Behandlings Slutning, om man skulde nedsette et

Udvalg eller lade Sagen gaa videre og stille Endringsforslag til 2den Behandling. Jeg tror fremdeles, at denne sidste Vej, som vi have valgt, er den rigtigste, netop fordi det er vort Ønske at fremme denne Sag saa hurtigt som muligt. Et Udvalgs Arbejde kan jo naturligvis endes i en forholdsvis kort Tid, men hvis man skulde gaa til saa detaillerede Undersøgelser, som flere Medlemmer have ønsket, at vi skulde komme til en Beregning af den hele finansielle Stilling over for en Udgiftsforhøielse som den foreslaaede, saa kunde det vel være, at Udvalgets Arbejde alligevel vilde blive vel langvarigt. Jeg maa imidlertid nedlægge en Indsigelse imod, at vi, fordi vi ikke ere gaaede til et Udvalgs Besættelse, skulde gaa til dette Forslag lefsindigt, saaledes som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anstjer) udtalte. Jeg tror, at hvis noget Spørgsmaal har været nøie overveiet og behandlet fra alle mulige Sider, saa er det dette; altsaa kan Beskyldningen for Lefsindighed virkelig ikke i dette Tilfælde ramme. Jeg vil ikke gjøre Gjengjæld ved at vende en saadan Beskyldning tilbage paa andre Forslag, der kunde komme frem under andre Forhold; det skal jeg ikke dvæle ved, men jeg hævder kun dette, at det foreliggende Forslag ikke kan betegnes som lefsindigt.

Bille: Det ærede Medlem, der nu talte, begyndte med den Uttring, at han vilde være bleven overrasket ved den Modstand, hans Forslag havde fundet, dersom han nu ikke var vant til at høre, at man i Realiteten var enig med hans Anskuelse, men at man i enkelte Tilfælde af formelle Grunde ikke kunde følge ham. Jeg vil tillade mig dertil at svare, at jeg vilde være bleven overrasket ved dette Forslag af det ærede Medlem og hans Meningsfæller, dersom vi ikke i lang Tid havde været vante til at se Tanker skudte frem efter Lune og Indfald paa Steder, hvor de ikke høre hjemme, og dersom man ikke kunde sige sig selv, at den eneste Maade, hvorpaa det vilde være muligt at forhindre os fra at stemme for en Forhøielse i Lønningen til de Menige, var ved at sætte den ind i et Lovforslag, hvor den ikke hørte hjemme. Om man har havt til Hensigt at forhindre os i at stemme derfor, veed jeg ikke; men at dette maa blive Virkningen, det veed jeg.

Bøffen: Jeg vil blot lige over for det ærede Medlem udtale, at det saa langt fra er vor Hensigt at forhindre ham eller hans Meningsfæller i at stemme for dette Forslag, at jeg tværtimod fremdeles haaber og ønsker, at han og hans Meningsfæller ville kunne stemme derfor.

Bille: Det bedste Middel er da at frembringe Forslag i en saadan Form, at formelle Indsigelser bortfalde, saa kan det ærede Medlem naae